GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 42.

We Srodę Dnia 26. Maia 1802.

Na dniu 11 Maia przeniosł ſię do wieczności Antoni Michałowski Podkomorzy krakowski orderow polskich kawaler, żył lat 74 rownie cnotliwie iak chwalebnie wiek swoy przepędziwszy. Do usług publicznych kilkakrotnie powołany, zdrową radą, gorliwością rozſtropną i nieskażonym charakterem kraiowi i wſpołziomkom swoim był użyteczny. W życiu prywatnym umysł spokoyny i serce pełne dobroci i litości zawſze okazywał. Dobrym mężem, przyiacielem bez obłudy i zdrady, sług ſwoich nie panem ale raczey był oycem. Opatrzony SS. Sakramentami skończył życie doczesne, lecz cnoty iego w pozoſtałey żony, krewnych i przyiacioł pamięci zachowane będą.

Z Wiednia 19. *Maia.*

J. C. K. M. raczył Józefa Heffele, medycyny i chirurgii doktora, korresponduiącego członka C. K. medyczno-chirurgiczney woyskowey akademii i medyka regimentu kieryssérow J. C. K. M. imię noſzącego, przez wzgląd na iego 20 lat znakomite zasługi a osobliwie za iego gorliwosc w chodzeniu około chorych żołniery wczaſie ostatniey francuzkiey woyny (za co iuż wroku 1794 złotem medalem zasługi był zaſzczycony) do godności ſzlachectwa kraiowego z uwolnieniem od taxy nayłaskawiey wynieść.

Przez naywyżſzy nadworny dekret pod d. 16 Kwietnia r. b. raczył J. C. K. M. teraznieyſzego sekretarza C. K. sądu w Linz, Jana Fryderyka barona Lohr, przez nayłaskwſzy wzgląd na iego zasługi i zdatność, konsyliarzem tegoż sądu nayłaskawiey mianować.

J. C. K. M. raczył Klaudyana Marcina Scherer, C. K. wyżſzey Auſtryi aktualnego konsyliarza w Insprąku, doktora medycyny i chirurgii, protomedyka w teyże prowinyi, publicznego nauczyciela lekarskiey ſztuki i nadwornego medyka Arcy Xżny Maryi Elżbiety, przez nayłaskawſzy wzgląd na iego w kraiu zasługi, pod d. 29 Kwietnia. r. b. wielkim złotem medalem z takiemże łańcuzkiem i tyłutem C. K. nadwornego medyka, nayłaskawiey zaſzczycic.

Z Presburga odbieramy naſtępuiącą wiadomość o wieździe tam i bawieniu JJ. CC. K. MM. Dzień 12 t. m. był dniem uroczyſtego wiazdu i radości, w którym JJ. C C. KK. Mci

naſze miaſto uſzczęśliwić raczył. O godzinie 5 zrana deputowani ſtanow udali ſię do Schloshof dla zaproſzenia ieſzcze raz i powitania JJ.CC. KK. Mci. Pogodzinie 9 zrana korpusa mieyskie w paradnych mundurach, z muzyką i rozwiniętemi chorągwiami przechodziły przez miaſto, a za bramą S. Wawrzeńca na wielkim placu aż do prymaſowskiego pałacu dwiema ſzeregami ſtanęły. W tymże czaſie ſtoiące tu załogą regiment Arcy Xcia Ferdynanda i regiment kieryſſerow Xcia Alberta wyruſzyły w paradzie na plac miłoſierdzia, gdzie aż do bramy S. Wawrzeńca frontem ſtanęły. O godzinie 11 powrociła deputacya z Schloshof, poczem zgromadzone ſtany i magnaci w wielkiey sali udali ſię pod przygotowane na Fürsten-allée dla Ceſarſtwa JJ. dwa namioty, dla ich przyięcia. O godzinie wpół do 2gi po południu przybyli JJ. CC.KK. Mci w dobrym zdrowiu i ukontentowaniem przytomnych, gdzie od ſtanow i magnatow państwa przy wykrzykach radości przyiętemi byli. Ceſarſtwo JJ. otoczeni ſtanami i magnatami udali ſię pod namioty, gdzie przez Arcybiskupa Kolocza imieniem ſtanow mową powitani zoſtali, na którą J. C. K. M. grzecznie odpowiedzieć raczył. Huk armat dał ſię pierwſzy raz słyſzeć, potem naſtąpił uroczyſty wiazd. Naypierwey iechali biskupi, inni duchowni i deputowani w paradnych powozach; 2re oddział kieryſſerow; 3cie dwoch forysi; 4te koniuſzowie magnatow z powodowemi końmi w przepyſznych rządach, za niemi dworzanie na koniach; 5te dway dworscy furyerowie konno; 6te deputowani, podkomorzowie i dworacy konno; 7me tayni konsyliarze ſtanu, magnaci i baronowie państwa konno; 8me krolewski nadworny marszałek; 9te służący JJ. CC. K. Mci sli pieszo z odkrytemi głowami; 10te Arcy Xię Jmc Palatyn iechał konno z swoim marszałkiem hrabią Szapary, za nim dwoch podkomorzych i koniuszy iecchali; 11 te JJ. CC. KK. Mści w paradnym odkrytem powozie; obok nich po prawey ſtronie iechał na koniu z krzyżem biskup Batski baron Emeryk de Pereny, 12te wyżſi urzednicy konno; 13te paziowie i Kr. Węgierska nadworna gwardya; 14te. Marszałkowa Cesarzowey J. z dwiema damami dworskiemi; 15to podrożny powoz JJ. CC, KK. Mci., 16te 1 kompania grenadyerow i oddział kieryſserow kończyły orſzak, ktory ſię ciągnął przez plac miłoſierdzia do bramy S. Wawrzeńca, gdzie J. C. K. M. od magiſtratu był powitany i prezydent miaſta Karner oddał mu na piękney poduſzcze klucze od miaſta z stosowną do tego mową, ktore J. C. K. M. przyiąwſzy znowu ich zwyrażeniem swego ukontentowania magiſtratowi powrocił. Cały magiſtrat ſzedł potem około powozu J.C.K.M. z odkrytemi głowami. Drugi wyſtrzał z armat oznaymił wiazd JJ. CC. KK. Mci do miaſta. Orſzak ciągnął ſię przez długą ulicę, rynek około ratuſza i kościoła iezuickiego, przy ktorym tryumfalna brama była wyſtawiona, do prymasowskiego pałacu, gdzie JJ. CC. KK. Mci pontyfikalnie od zgromadzonego tam duchowieńſtwa przyiętemi zoſtali, a ucałowawſzy klecząc krzyż, pokropieni S. wodą i pobłogosławieni przez arcy biskupa Kolocza, udali ſię do kaplicy pałacowey, gdzie *Te Deum* odśpiewane zoſtało, i po trzeci raz ognia z armat dano. Woysko uſzykowane na placu miłoſierdzia dało także 3 razy z ręczney broni ognia. W wieczor całe miaſto i przedmieścia były w rożnych transparentach illuminowane, a ſzczegolniey tryumfalna brama przy kościele iezuickim, gdzie rożne napisy przedziwnie odbiiały. W wieczor raczyli ſię JJ. CC. KK. MM. w towarzyſtwie Arcy Xcia Palatyna i innych Arcy Xiążąt udac na oglądanie illuminacyi tak w mieście, iako też przedmie-

ściach. Gdzie się tylko Cesarstwo JJ. pokazali, wszędzie od stanow, magnatow i ludu byli witanemi: Niech żyie nasz naylepszy Oyciec i Król! Niech żyie nasza naylepsza Matka i Krolowa! Wiazd JJ. CC. KK. Mci iuż sam z siebie był wspaniały, lecz daleko większe było ukontentowanie szlachetnego Węgrzyna widziec obecność nayłaskawszego swego Monarchy, dla tego cały narod wykrzykuie: "Boże zachoway oboie Cesarstwo nasze!„

D. 11 odbyło się drugie posiedzenie seymu, na ktorym wysłana do Wiednia deputacya dla zaproszenia JJ. CC. KK. MM. naseym, dawała z swego poselstwa sprawę. D. 13 było trzecie posiedzenie. Magnaci i stany zebrali się o godzinie wpoł do 10 do pałacu prymasowskiego, gdzie wraz z Cesarstwem JJ. udali się do kaplicy na *Veni Sancte* &c. Potem J. C. K. M. poprzedzonny przez Biskupa batskiego z krzyżem i koniuszego koronnego hrabiego Nadasd *zgołem* mieczem i swoich dworzan udał się na salą audyencyalną i na 3 stopnie wyniesionym tronie usiadł. Po przybyciu J. C. K. M. W. kanclerz hrabia Karol Palfy de Erdöd, wyłożył zgromadzonym stanom cel i powody zwołania ninieyszego seymu. Potem sam J. C. K. M. w łacinskim ięzyku zabrał głos, na ktory potroyney *Vivat* wykrzykniono. Po skończoney mowie Refendarz kor. oddał na prawey stronie tronu stoiącemu W. Kanclerzowi zapieczetowane Kro. propozycye, ktore ten J. C. K. Mci podał. J. C. K. M, oświadczywszy łaskę swoią stanom, oddał Arcy Xciu Palatynowi wspomnione propozycye, ktory w mowie *imieniem* stanow J. C. K. M. podziękował. J. C. K. M, powrocił potem do siebie, a magnaci i stany udali się z Arcy Xcięm Palatynem do izby seymowey, gdzie Król. propozycye bez roztrząsania przeczytane zostały. Na końcu tego posiedzenia wyznaczona została deputacya do Arcy Xcia Karola, dla podziękowania mu za iego bohaterskie czyny w Francuzkiey woynie, za obronę tego krolestwa i względy okazywane woyskowem Węgrzynom. Mowcą tey deputacyi był biskup Grozwardeinu X. Mikolay Konde de Poka Telek.

Z Londynu d. 7. Maia.

Przednieysi kupcy tuteysi z lądem handluiący, mieli d. 6 t. m. naradzenie względem odmiany teraźnieyszey poczty na 3 dni pocztowe. Zgodzili się iednomyślnie, ażeby prosić o utrzymanie dawney poczty, i okazać potrzebę tego.

W dniach ostatnich przedali tu Holendrzy papierow naszych za dwa mill. ponieważ do swoich spekulacyow potrzebuią gotowych pieniędzy.

Słychać że minister ieszcze w tym tygodniu przyniesie plan zmnieyszenia 4 i 5 procentowych papierów.

Znaczny zapas towarow bawełnianych ostatniego miesiąca z Hull do Rygi, Petersburga i innych północnych portow odpłynął. Wywoz do Holandyi składa się z kawy, ryżu, cukru, i tabaki. Masła holenderskie są tu bardzo pokupne.

Od ostatniey nowey pożyczki mało kto przed terminem płaci, ponieważ minister tylko po 4 za 100 przyrzekł.

Krolewicz Xżę Cambrigde ma znowu za 3 tygodnie do Hanoweru powrocić.

D. 29. p. m. przywieziono do Portsmut, ciekawości od lorda Elgin dla Króla przysłane: iako to trumna Kleopatry, głowa barana tebańskiego, maiąca iuż lat 4000, 2 piramidki kairskie, posągi Marka Aureliusza i Scypiona z białego marmuru, ręka posągu, ktory miał miec 80 stop wysokości, i wiele bożyszczow egipskich. Jenerał Hutchinson przysłał także kamień granitowy, pomnik iednego z Królow

egipskich z emblematami i napisami we trzech ięzykach (grecki napis ieſt bardzo czytelny.)

Poselſtwo kupcow zachonioindyyskich i plantownikow proſiło miniſtra, ażeby opłata od surowego cukru po 20 od 100 na 10 od 100 zmnieyſzoną zostało; lecz odrzucono.

Jenerał major Coote drugi kommendant w Egipcie w nadgrodę zasług ſwoich, otrzymał order podwiązkowy.

Cudzoziemcy Angliią odwiedzaiący nie mogą się obeyśdź bez paſzportow, bil w tey mierze do 6 mieſięcy przedłużono.

Klub Whigow kazał w sali ſwoich poſiedzeń wyſtawić popierſie zmarłego Xcia Bedfordt. P. Fox ieſt na nowo członkiem parlamentowym z Weſtminſteru obrany.

Deputacya właścicieli angielskich plantacyy na wyspach powroconych Francyi wysłana do rządu francuzkiego, była tam iak naylepiey przyięta, ale nie otrzymała pozwolenia wyprowadzania tamteyszych płodow do Anglii po upływie wyznaczonego pokoiem terminu; zatem niektóre domy myślą o kommissowym handlu we Francyi.

Czynności Parlamentowe.

Izba niższa.

D. 3. Maia P. Windham domagał ſię uſtanowienia dnia do naradzania się względem pokoiu. Francya, rzekł przez odſtąpienie sobie wyſpy Elby zyskała ważny port na morzu środziemnem. Traktat lunewilski zapewnił iey poſiadłość dla Toskanii. Francya uciekła ſię do ſwoiego syſtematu przemian, i Toskanią innem ochrzciła imieniem. Rzecz naypierwey nam ſtawaiąca przed oczami, ieſt odſtąpienie Luizyany. Zasmucić ſię muſi serce Anglika na widok okropnych skutkow tego odſtąpienia, gdy tym ſposobem otworzono wrota dla dumy francuzkiey. Jeżeli zwrocę oko na północną Amerykę, widzę wrzuconego węża w iey zanadrze, od ktorego prędzey lub poźniey pochłonioną bydź muſi. Poſtępki Francyi od podpisania punktow przedugodnych w każdym innym czaſie do nowey koalicyi powodby dały. Ten lud nie dosyć maiąc na przymuſzeniu do zapłacenia naſzych ieńcow we Francyi będących, każe nam ieſzcze powracać koſzta na utrzymanie woysk roſsyyskich podięte, ktore dla użycia ich przeciw nam umundurowane zoſtały. Tu iuż słusznie cała Europa ſię z nas śmieie. Co do Malty zrobiono babilońską mieſzaninę ięzykow, ktora ſzkodliwe skutki dla nas przynieść muſi. Jakże ſię potrafi utrzymać maltański zakon? Wyſpa ſama nie wyſtarcza dla niego, my nie możemy; zaczem inny, ktory go będzie utrzymywał, będzie nim i rządził. Zawarowano, ażeby żadne mocarſtwo więcey nad 6 okrętow do portu maltańskiego wprowadzać nie mogło. W czasach woyny Hollandya i Hiſzpania nayczęściey ſię z Francyą przymierzą, więc nieprzyiaciel tam 18 okrętow liniowych poſtawić może, gdy my więcey na 6 nie będziem mogli umieścić. Krola sardyńskiego miniſtrowie zupełnie podległym Francyi zrobili. Możnaż taki pokoy pochwalić!

P. Addington. Bardzo wdzięczny ieſtem zacnemu mowcy, że mi dał powod do niektorych uwag. Możnaż ganić miniſtrow krolewskich za to, że udzielny Xiążę, ktoremu wyſpę zabezpieczono, odſtępuie iey dla Francyi, iak ſię dziś z wyſpą Elbą ſtało. Możnaż miniſtrow ganić, że Portugalii takie zapewnili granice, iakie sobie utrzymać za szczęście poczytała. Portugalia utrzymanie traktatu wBadajoz za szczęście ſwoie ogłoſiła. Co zacny mowca o Luizyanie mowi, mogłoby ſię o Florydzie i innych naſzych oſadach tak w południowey iak i w północney Ameryce powiedzieć. Zyskała ſię teraz zupełna rownowaga w tamtych ſtronach. Czyliż przetworzenie zależney od Francyi rzepltey cyzalpińskiey na włoską ma

bydź doſtatecznym do nowey koalicyi powodem, zwłaszcza gdy tę odmianę wſzyſtkie europeyskie narody pochwaliły. Czyliż wysłanie potężney flotty do St. Domingo ma nas zaiątrzać. Ja sądzę, że pokonanie buntownikow na tey wyspie, rownie ieſt dla nas, iak i dla Francyi korzyſtnem. Nie ieſtże słuſzną ażeby Anglia opłaciła tych ieńcow, ktorych na ſwym żółdzie trzymała. — Uchwalono potem aby naradzania w tey mierze do tygodnia odłożyć. Tym czasem ſtronnicy oppozycyi i bywſzych miniſtroy tem ſię nie zaſpokoili.

Izba Wyżſza.

D. 4 t. m. Lord Grenville wniosł, ażeby naradzenia o pokoiu na 8 dni odłożyć. Jeżeli, mowił, utrzymanie honoru i wiary narodowey ieſt rzeczą wielkiey wagi, nie mogę pominąć naſzego poſtępku względem całości kraiow Portugalii. Ten narod smutne zyskał doświadczenie, że na przyrzeczenia Anglii ſpuſzczać ſię nie można. Ale nie tylko na tem cierpi narodowy honor, zdradzenie domu Oranii pokrzywdza go także. I czemże tego Xiążęcia za tyle dobr w Hollandyi poſiadanych wynadgrodzono? Miniſtrowie zaręczywszy własnym honorem, nic mu niedotrzymali, i poświęcili wiernego alianta, naſzego. Mowca daley uważał, że przez całkowite odſtąpienie przylądka Dobrey Nadziei dla Hollandyi, i zawarowanie, ażeby rowna liczba okrętow każdego mocarſtwa do tego portu zawiidła, Francya niezmierne korzyści odnoſi, albowiem połednoczone Francya, Hollandya i Hiſzpania będą mogły tam 6 okrętow liniowych trzymać, kiedy my 2 tylko, a tak nasz handel wschodnioindyyski w wielkim niebeſpieczeńwwie zoſtawać będzie. Odmalował potem mowca utworzenie Rzepltey włoskiey, iako okoliczność, ktoraby w innym czaſie powod do woyny dała. Uznawał potem pokoy oſtateczny za nader korzyſtny dla Francyi, a dla Anglii ſzkodliwy. Dodał nakoniec, że odſtąpienie Luizyany dla Francyi iuż przez nowy Orlean i Florydę niebezpieczne ieſt dla Ameryki, i taką daie przewagę w oczach bezſtronnego uważacza, że wkrotce Mexyk i prowincye południowe ſtanow ziednoczonych zagrożone zoſtaną, a bandery francuzkie wkrotce powiewaiące uyrzemy.

Lord Pelham odpowiedział, że byłoby rzeczą godną życzenia, ażeby można było lepſze zrobić warunki, z tem wſzyſtkiem zawarcie pokoiu lepſze ieſt nad toczenie woyny. Nakoniec na dzień 12 Maia odłożono naradzania nad pokoiem.

Z Paryża d. 8. Maia.

Dnia onegdayſzego rząd przysłał 3 mowcow do senatu, i 3 do ciała prawodawczego z poselſtwem ściągaiącem ſię do oſtatecznego pokoiu. Radcy ſtanu Röderer, Bruix i Berlier wysłani byli do ciała prawodawczego. Bruix przeczytał artykuły traktatu, a Berlier naſtępuiące poselſtwo:

Obywatele Prawodawcy! Rząd przesyła Wam traktat, ktory oſtatnie niezgody Europy zakończa, i wielkiego dzieła pokoiu dokonywa. Rzeplta walczyła za ſwoią niepodległość; przyznano iey niepodległość. Zezwolenie wſzyſtkich mocarſtw zatwierdziło te prawa, ktore ona od natury poſiada, i te granice, ktore ſwoim zwycięztwom ieſt winna.

Druga Rzeplta (włoska) wylęgła ſię w łonie Francyi, przyięła nowe zasady, i ducha ſtarożytnych Gallow. Ta Rzeplta przez wſpolne źrodło, wſpolne uſtawy, a nadewſzyſtko przez węzeł dobrodzieyſtw z Francyą połączona, zaięła mieysce pomiędzy mocarſtwami i naſzymi sprzymierzeńcami; utrzyma ſię na niem przez ſwoią odwagę i wsławi przez cnoty.

Batawia, ktorey powrocono iedność interessow, i uwolniono od podwoynego wpływu, ktory spaźniał iey rady i politykę mięszał, odzyskała niepodległość, i znaydzie w narodzie, ktory ią zdobył, naywiernieyszą zarękę swoich praw, i iestestwa. Mądrość rządu ziedna iey świetność, a pracowite gospodarstwo obywateli, sprowadzi do niey obfitość.

Rzeplta helwecka uznana zewnątrz, iest wewnątrz ciągle od fakcyow szarpana. Wierny swoim zasadom rząd nasz nie mogł używać żadnego innego wpływu w narodzie niepodległym, nad zdrowe rady, ale te zawsze odrzucanemi były. Spodziewa się ieszcze, że głos mądrości i umiarkowania usłyszanym zostanie, i że pograniczne mocarstwa nie będą przymuszone do uspokoienia rozruchow, ktorych trwanie zagrażacby ich bespieczeństwu mogło.

Rzeplta przez związki swoie z Hiszpanią winna była użyć wszystkich środkow dla utrzymania w całości iey granic. Dopełniła tego obowiązku ile iey okoliczności pozwalały. Krol Hiszpański uznał szczerość swoiego sprzymierzeńca, a iego wspaniałomyślność uczyniła pokoiowi offiarę z wyspy S. Troycy, ktorey koniecznie otrzymanie pokoiu wymagało. Nabywa przez to prawa do przywiązania Francyi, i sprawiedliwey wdzięczności Europy. Już iego państwa cieszy ożywiaiący się handel, a w krotce duch pracowitości i przemysłu rozciągnie się do obszernych iego posiadłości.

Rzym, Neapol Etrurya iuż na łono pokoiu i kunsztow powrociły. Luka ma konstytucyą, ktora pogodziła umysły, i przygasiła nienawiść, pokoy i niepodległość odzyskane zostały. Ligurya uspokoiwszy fakcye położyła zasady swoiego rządu, a Genua widzi powracaiący handel i bogactwa do swoiego portu.

Rzeplta Jońska iest ieszcze, tak iak i Helwecya pomiotłem anarchii; lecz Imperator Rossyyski za porozumieniem się z Francyą poseła tam woyska, ktore w Neapolu stały, dla przywrocenia spokoyności i mocy ustaw, na czem temu kraiowi zbywało.

Tak więc Europa widzi od iednego do drugiego końca przywrocony pokoy na morzu i lądzie, a szczęście swoie zagruntowane na zgodzie wielkich mocarstw i wierze traktatow.

Też same zasady powrociły rządowi Martynikę, Tabago, i Stą. Łucyą. Już się tam nieobawiamy panowania nieroztropnych ustaw, ktore spustoszenie i śmierć rozszerzały. Żądaią one złączyć się z metropolią, i przynieść iey w hołdzie przynaymniey takie szczęście iakie im zostawiła.

Na St. Domingo iest wiele do poprawy, ale bunt coraz bardziey gaśnie. Tussaint bez twierdz, opieki, i woyska tuła się z rownemi sobie rabusiami, ktorych nieustraszone woyska nasze ścigaią i w krotce wytępią.

Pokoy na wyspie francuzkiey i w Indyach ogłoszono. Pierwszą troskliwością rządu było wzniecić tam na nowo miłość oyczyzny, zaufanie w ustawach, i nadzieię szczęścia.

O iak wiele teraz lat bez tryumfow i zwycięztw upłynie, a nawet bez znacznych negocyacyow, ktore los narodow stanowią, lecz inne wypadki oznaczyć muszą byt narodow, a nayszczegolniey byt Rzepltey naszey. Wszędzie przemysł ocucić się musi, wszędzie dopomagać mu handel i kunszta będą, a tak ślady nieszczęść woiennych zaginą. Rzemiosła wszelkiego rodzaiu wymagaią rządowey baczności.

Rząd ręczy za dopełnienie tego przedsięwzięcia nowego, dopoki tylko mniemanie ludu mieć będzie za sobą. —— Przyszłe lata mniey będą sławne, ale Francya zrzekłszy się

niepewney sławy, ſtanie ſię ſzczęśliwſzą.

Podpisano *Bonaparte.*

Potem mówił Röderer: „ OOb. Prawodawcy! Sądzimy bydź rzeczą mniey potrzebną przytaczać okoliczności amieńskiego traktatu. Powody iego w dwoch słowach ſię zamykaią: „ Sława i szczęście Francyi. " Ktoż potrafiłby odmalować powody aktu, ktory wſzyſtkich serc życzenia dopełnia? Jeżeli czego oob. Prawodawcy od mowcow rządowych żądacie, tedy zapewne ażeby się ſami uwolnili od wyroku rządu zakazuiącego iego pochwał, albo raczey wyrażenia wdzięczności, iaka mu ſię należy. I dla czegożby nam miał zabraniać pochwał, dla czegoby nas miał z tego prawa odzierać, ktore wſpólnie wſzyſtkim Francuzom służy? Dla czegożbyśmy nie mieli naczelnikowi państwa oddadź ſprawiedliwego hołdu? On zawſze nas uprzedza na drodze szczęścia, a nam zaledwo mała pozoſtaie zasługa, abyśmy za iego śladem iśdź mogli. W nim mamy codzienny przykład pilności i uſzanowania pomiędzy wielkiemi wyobrażeniami, ktoremi rządy ſwoie uświetnił i wiele w ich geniuszu iego początek ſwoy wzięło. Wybor negocyatora do Lunnewillu, Amiens, traktatow z Ameryką i Papieżem, przyniosł nowy zaſzczyt imieniowi i rodzeńtwu iego.

Potem mowcy oddalili ſię, a prezydent Lobjoy miał mowę na obchod pokoiu. „ Prawodawcy, mowił, nadzieie oyczyzny uzupełniły ſię. Nie przez uroione wyobrażenia o doskonałości mogli prawodawcy doyśdź do zamierzonego celu. Czcze teorye mylą. Naſze ciało polityczne nie ieſt idealnym światem z głębizn Metafizyki wynikłym. Jeſt wielkim kolosem iſtotniego wymagaiącym rządu. Pokoiowi i iego zdobywcy winniśmy naſze odrodzenie towarzyskie. Co do woyny iuż on przeżył wiek Alexandra, co do pokoiu, zaczyna wiek Solona, a naſze uſtawy iuż piątno iego noſzą." — „ Na przyſzłość, odezwał ſię Felix Faulcon, z naſzemi sąſiadami, (Anglikami) ktorzy nas do wolności ubiegli, ſamę tylko w użytecznych odkryciach walkę wieśdź będziemy. Francuzi umieymy używać tego pięknego daru, ktorymeśmy świat obdarzyli, umieymy nam ſamym pokoy nadadź.

Z Berna d. 2. Maia.

Pozawczoray 33 obywatelow Helweckich wezwanych do uſormowania zgromadzenia konſtytucyynego zebrało ſię na ratuſzu. Obywatel Ruttimann otworzył poſiedzenie imieniem rady małey mową, w ktorey wyłuſzczył przyczyny wymagaiące koniecznego zwołania notablow i wezwał zgromadzenie do roztrząśnienia proiektu konſtytucyi pod d. 29 Maia 1801 podanego, i do uczynienia w nim popraw, iakie za potrzebneby uznano. Skończył przeczytaniem rapportu departamentu wewnętrznego względem działań oſtatnich seymow kantonowych. Konsulta helwecka ogłoſiwſzy ſię za uformowaną, obywatela Mohr, bywſzego miniſtra nauk i kunſztow, za ſwego prezydenta wybrała i mianowała kommiſſyą z 7 członkow złożoną dla przygotowania prac konſtytucyynych. Wezwała także radę małą aby ta wyznaczyła iednego z ſwoich członkow do znoſzenia ſię z kommiſſyą. Wybor rady małey padł na obywatela Rengger drugiego landmana i bywſzego miniſtra wewnętrznego. Członkami kommiſſyi, ktora na dniu wczorayſzym poſiedzenia ſwoie rozpoczęła są: Wieland, Muller-Friedberg, Carrard, Jenner, Truttmann Mohr, i Stockar.

Sekretarz ſtanu Thormann nie chciał ſię poddadź rozkazowi rządowemu, oddalaiącemu go od urzędu; oświadczył, iż nie odda pieczęci państwa, cyfer i kluczow kancellaryi intereſſow zagranicznych aż za użyciem ſiły, a to z powodu iak ſię tłumaczył, dla nie

parażenia się pierwszemu landmanowi Reding. Rada mała przeto wydała rozkaz prefektowi berneńskiemu użyć potrzebnych środkow, a w przypadku i siły dla zniewolenia obywatela Thormann do oddania pieczęci i innych rzeczy należących do wydziału interessow zagranicznych obywatelowi Muller-Friedberg wybranemu na mieysce iego, co też w rzeczy samey nastąpiło. Zapewniaią, iż Aloizy Reding iest na czele licznego skupienia się w małych kantonach dla obalenia nowey rewolucyi. Z tego powodu w Lucernie panuie obawa i czynią się przygotowania do obrony na granicach kantonu Zurich.

Z Rzymu d. 24. Kwietnia.

Jenerał kommenderuiący Murat przybył tu wnocy z d. 18, na 19 stanął w pałacu Sciara przygotowanym dla niego i przed ktorym Papież straż honorową z 80 granadyerow złożoną, postawić kazał. Nazaiutrz iadł śniadanie u ministra francuzkiego Cacault; tenże minister dawał dla niego wspaniały obiad, na ktory nayznakomitsze osoby tey stolicy w liczbie 57 zaproszone były. Po obiedzie jenerał Murat wprowadzony był od ministra francuzkiego do Papieża, u ktorego prywatną miał audyencyą. W wieczor z licznym towarzystwem był na koncercie, ktory minister Cacault dawał w swym pałacu i ten na honor iego oświecić kazał. D. 20 zrana jenerał Murat udał się wdalszą do Neapolu drogę; straż konną papiezka do pewney odległości odprowadziła go.

Xiążę Chablais i iego małżonka bawiącey tu od nieiakiego czasu na d. 9 b. m. wyiechali do Viterbo, gdzie przez czas nieiaki zabawić maią.

Oyciec S. w tygodniu wielkim był przytomnym na wszystkich świętych obrządkach, a w dzień wielkanocny J. S. dawał z wielkiey loży w Bazylice S. Piotra błogosławieństwo przy odgłosie armat z zamku S. Anioła i muzyce woyska stoiącego przed kościołem. Arcy Xiężniczka Marya Anna Austryacka w towarzystwie sprawuiącego interessa austryackie P. Lebzertern i całego swoiego orszaku, tudzież wielu cudzoziemcow, Rossyanow, Anglikow, i Francuzow przytomni temu byli.

Z Moguncyi d. 5. Maia.

Ob. Jean Bon St. Andre jeneralny kommissarz rządowy, ktory na d. 15. Kwietnia wyiechał był do St. Goar i Koblentz na d. 29. Kwietnia powrocił do naszego miasta. Podroż iego potwierdziła powzięte nadzieie względem zrobienia drogi z Bingen do Koblentz na lewym brzegu Renu, ktora służyć także będzie do ciągnienia wodą. To wielkie dzieło, ktore ziedna handlowi korzyści łatwey kommunikacyi Bazylei z Nimegą, i ktorego wykonanie od tak dawnego czasu pożądane było, przychodzi nakoniec do skutku; rządowi francuzkiemu iedynie zostawione było przedsięwzięcie dzieła tak trudnego, a ktore tak wielki wpływ mieć będzie do pomyślności nowych departamentow. Mieszkańcy okręgow nadbrzeżnych, przez ktore lub w bliskości ktorych droga ta prowadzona będzie, okazali z tego powodu swoie ukontentowanie czuiąc dobrze wartość tego dobrodzieystwa. D. 26. jeneralny kommissarz kazał w niektorych skałach leżących w bliskości S. Goar pozakładać miny, ktore spodziewany przyniosły skutek. W wielu mieyscach na drogę wyznaczonych zwożą iuż ziemie i materyały potrzebne. Okręgi Simmern i Koblentz poświęcaiąc wykonaniu tego przedsięwzięcia wielką liczbę dni roboczych bezpłatnie ie, dały przykład gorliwości zasługuiącey na pochwałę. Usilność urzędnikow okręgow nadbrzeżnych a szczególniey podprefekta w Simern, talenta i czynność indzynierow i sztukmistrzow, ktorym dokonanie tych prac zlecono, są zaręczeniem szybkości i dokładności z iakiemi wykonane będą. A tak opłaty cłowe oddane właściwemu sobie przeznaczeniu uczynią następnie nowe łatwości w żegludze, do ktorych handel, mieszkańcy nadbrzeżni i rząd dzielnie przyłożyć się maią.

DODATEK

DO Nru 42.

GAZETY KRAKOWSKIEY.

We Srodę Dnia 26 Maia 1802.

O Skutkach woyny.
(*z Neuwiedzkiey Gazety.*)

Post nubila — Phoebus !
Po deszczu pogoda !

Długo polityczna burza miotała Europą; okropna woyna ſzerzyła ſtrach i zamięſzanie; nayświętſze uſtawy ſpołeczeńſtwa zoſtały zniſzczone; własność niepewna; nauki apoſtołow i Sokratesa—wyśmiane; ludzkość do nędznego narzędzia broni zniżona; społeczność nie miała iuż ani rządu, ani tęgości; obyczaie bez charakteru, słowem: —— świat nie miał innego wyobrażenia cnoty, procz boiaźni ſzczęku broni.

Nakoniec ziawia ſię długo pożądany pokoy w całey zupełności. Narody ścigaiące ſię nienawiścią i orężem, podaią ſobie ręce; uſtawy odzyskuią znowu moc; religia ſpuſzcza ſię do nas z nieba; obyczaie odzyskuią od niey ową słodycz ſzczęśliwości, która wſzyſtkim ludziom na tym padole ukontentowanie ſprawuie. Nowy świat zdaie ſię z nieładu powſtawać; uciecha i wesołość wypływaią z ſpokoyności; niknie nieſzczęście; można teraz rzetelnie ſtare przywieść przysłowie: —*Poſt nubila—Phoebus!* Po dzieſięcioletniey burzy naſtąpiła pogoda; niebo ſię otworzyło: mamy pokoy!

Lecz rany woyny?— Prawie wſzyſtkie krainy ziemi, począwſzy od Sekwany i Tamizy aż do Nilu i Gangesu wſtrząśnione zoſtały. Prawie na całym Oceanie świata lała ſię krew ludzka. Złoto i srebro, podpory woyny, z wſzyſtkich mieysc ſkupione zoſtały, dla utrzymywania pożarow boiu. Nigdy koſztownieyſzey nie prowadzono woyny. — Zaiſte głębokie to zadało rany państwom i ich członkom. Niezmierna maſſa długow iątrzy ie, i nie pozwaia im ſię zagoić. Z wolna tylko i to przez dobre goſpodarſtwo i rzetelność można będzie ſkuteczny na nie plaſter przyłożyć. To ieſt teraz głownym ſtaraniem państw; to ieſt celnieyſzem zatrudnieniem zwierzchnikow narodow, ktorzy chcą poſtawić znowu własność w rownowadze. Porządek i oſzczędność, cnoty zachowania ſię i pokrzepienia, —wſzędzie teraz są zaprowadzane. Cesarz Jozef zwykł był mawiać: kray nie zna krewnych; lecz gdyby te słowa przyſtosowano do ekonomii, co za nieſzczęście gdyby powiedziano, że kray nie ma wierzycieli! Moralność polityki, ile ieſt okrzyknioną, nie może iednak samowładnie wyrzec tego wyrazu. Własność ieſt nayświętſzą rzeczą społeczności ludzkiey, i naypotężnieyſzy mocarz nie może iey zaprzeczyć. Opieka własności ieſt naypierwſzym obowiązkiem rządu, a zgwałcenie iey naywiękſzym wyſtępkiem. Na takich podſtawach wſpiera ſię każda ſpołeczność; ieżeli nie są zachowane, upada.—Lecz nie—ieſt pokoy.— *Poſt nubila— Phoebus.*

Którez tedy mocarſtwo naywiękſze rany w ſwoim ſkarbie poniosło? którez ieſt przymuſzone naywiękſzą zachować oſzczędność.

Anglia samokupczyna w handlu niezmierne wyłożyła summy na utrzymanie swoich

flott. Opłacała wprawdzie całą prawie koalicyą; lecz zato w czasie woyny, z wyłączeniem innych, cały handel pod siebie podgarnęła; skarby Typposaiba zabrała; panowanie swoie w wschodnich Indyach rozszerzyła i zapewniła; podczas pokoiu nakoniec hiszpańską wyspę i hollenderską osadę zyskała. Rany iey iakkolwiek są głębokie, mogą z czasem bydź zagoione, wszelako zawsze znakr po sobie zostawią.

Francya wszystkich użyła środkow, iakie iey tylko rewolucya nastręczyła. Wszystka własność bywszego lennictwa była do iey rozrządzenia; rewolucyyne zasady otwarły iey pole nie płacenia długow państwa; przemoc dozwoliła się szarpnąć na wszelkie odnogi publicznego dobra, obalić handel i wszystkiego użyć, na co każde inne mocarstwo musiałoby zadrzeć. Zycie ludzkie, maiątek były ogołem na rozkazy rewolucyi. — Głębokie rany! lecz mąż stoiący teraz na czele, który nieprzyiacioł i rewolucyą zwyciężył, obiera dobroczynne drogi do przywrocenia dostatku i obudzenia przemysłu. Francya staie się mocarstwem handlowym, które na lądzie i na morzu potrafi rozszerzyć handel.

Prussya krotki tylko czas była w woynie; wzięła część subsydyow i powrociła do siebie; nie miała przeto ran głębokich, a przez mądrą politykę iuż dawno zagoione zostały.

Rossya na iedney tylko pokazała się kampanii w tey woynie; wzięła za to angielskie subsydya i wszczeła wielkie polityczne zatargi. Paweł I. umarł, a z śmiercią iego zagoiły się także polityczne rany.

Hollandya i Szwaycarya maią głębokie rany, przyszłe pokolenia dopiero ich zagoią. Włochy długo pracować muszą, nim staną się znowu raiem Europy; raiem obyczayności i kunsztow.

Austrya, rolnicze mocarstwo, ktorego handel żadną rzeką do morza nie mogł bydź prowadzony, długą lecz kosztowną grało rolą na woynie lądowey. Armie stały za granicą i musiały bydź kraiowemi dochodami utrzymywane. Te pieniądze nie wrociły się. Podług zasad dawney iey uczciwości nie żyły obcem kosztem, nawet chociaż we Francyi stały nie wybierały żadnych kontrybucyy. Tak długie wysyłanie pieniędzy z kraiu, musiało ich niedostatek w kraiu sprawić. Jest to głęboka rana, zastąpiono ią tymczasowo papierami, nim skutecznieysze sposoby przez oszczedność i dobrą ekonomiią obmyślone zostaną. Dzieki wierności i rzetelności ta rana nie iest nieuleczona. Już mądrzy mężowie pracują nad sposobami, a wybawca Karol znayduie się na ich czele. Dwor, ktory ze wszystkich kraiow nay większą okazałością był otoczony, iest pierwszym przykładem oszczędności i ekonomii. Można powiedziec, że Franciszek II. nie iako naybogatszy, lecz iak miernie maiętny człowiek żyie. W przemyślaniu tylko nad sposobami zaprowadzenia obfitości iest rozrzutnym. Zgodnem zdaniem idą z bratem swoim Karolem drogą dó oswobodzenia kraiu z długow i zapewnienia każdemu posiadania i używania własności. Austrya przy swoich źrodłach z rolnictwa (te są naypewnieysze i naytrwalsze), nie ma bogatych źrodeł Anglii, Francyi i innych handlowych państw, gdzie toczą się gwineie i luidory, i dla nich całą ziemię uciążaią; iey płody są pożnieysze, lecz za tą gruntownieysze. Takie były bogactwa Abrahama. Wreście dzieie nas uczą iak dalece zadłużyła się Austrya w woynie 1740 r. i potem w siedmioletniey, a wszystkie długi w niedługim czasie wypłaciła. Nie daymy się uwodzic czczem spekulacyom, niebo uwieńcza błogosławieństwem pracę. Nie wiele znaydziemy państw, w ktorychby włościan tak dobrze żył iak w Austryi. Dobry Monarcha oswobodzi kray z cięża u długow i przywroci dawną obfitość pieniędzy.

CENA ZBOZ

Na targu w Krakowie d. 25. *Maia* 1802.

Korzec Pszenicy	zł. pol.	22	do	27.
— Żyta	—	18	—	20.
— Jęczmienia	—	13	—	15.
— Owsa	—	13	—	14.
— Groch	—	18	—	20.
— Kaszy iaglaney	—	30	—	36.

W Wiedniu d. 15. *Maia.*

Meca wynosząca 15 naszych garcy:

— Pszenicy	zł. pol.	14	do	23.
— Żyta	—	10	—	15.
— Jęczmienia	—	9	—	12½.
— Owsa	—	7	—	10.

W Ołumuncu d. 14. *Maia.*

Meca Pszenicy	zł. pol.	19	do	21.
— Żyta	—	13	—	14.
— Jęczmienia	—	12	—	13.
— Owsa	—	6	—	8.
— Prosa	—	15½	—	16½.

W Gdańsku d. 8. *Maia.*

Szefel czyli pół korca naszego w monecie pruskiey:

— Pszenica	zł. pol.	13	do	18.
— Żyto	—	9	—	10.
— Jęczmień	—	6	—	6¾.
— Owies	—	4¼	—	5.

DONIESIENIA.

Do pewnych dóbr w Gallicyi wschodniey ośm mil od Krakowa leżących potrzeba examinowanego Justicyaryusza maiącego dobre rekomendacye. Resztę w kantorze tey Gazety dowiedzieć się można.

Ninieyszym oznaymuie się, iż bankocetle znalezione dnia 19 *m. Lutego r. b. u znalazcy dotąd zostaią; zaczym ktoby takowychże sądził się bydź właścicielem ma się pod Nrem.* 76 *na szeroką ulice w mieście Krakowie udać, a też iemu za opowiedzeniem szczegółow wydane będą.*

Z strony Ces. Kr. Cyrkul: Urzędu Końskiego każdemu do wiadomości się podaie, że Propinacya Miasta Kurzelowa na ieden rok to iest: od 1 *Listopada* 1802 *aż do ostatniego Miesiąca Października* 1803 *w dzierżawę puszczona będzie; prætium fisci w kwocie ryń:* 165 *kr.* 15 *wynosi, licytacya dnia* 20 *Lipca r. b. zrana o godzinie* 9 *in loco Kurzelow przedsięwzięta będzie, i ma każdy chęć maiący licytowania* 10*tą część prætii fisci iako vadium przed licytacyą złożyć. W Końskich Dnia* 7 *Maia* 1802.

W Niebytności JW. Kraiskapitana:

de Weyrother, kommis: cyrk.

Z Strony Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa wszystkim komu o tem wiedzieć należy wiadomo czyni się: iż Xiądz Józef Muszalski wikaryusz w wieylkiey Kazimierzy w dniu 5 *Marca roku* 1800 *tamże w wielkiey Kazimierzy w Cyrkule Krakowskim umarł. Wszystkim przeto którzy do dziedzictwa po śmierci tegoż zostałego, prawo iakowe mieć rozumieią, ninieyszemi zaleca się, ażeby deklaracye swoie (czyli dziedzictwo pomienione z dobrodzieystwem prawa, i inwentarza obiąć, albo raczey iego zrzec się chcą) aż do dnia* 26 *Czerwca r. b. godziny* 10 *ranney iako czasu do pertraktacyi przeznaczonego, tuteyszemu magistratowi tym pewniey podali, gdyż inaczey spadek takowy na wzwyż rzeczonym dniu odzywaiącym się i legitimuiącym się przysądzony i wydany będzie. Dan w Krakowie d.* 30 *Kwietnia* 1802.

W słabości JW. Prezesa.

M. Woltmann.

Feistemantel.

Pohlberg. *Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.*

Kozłowski.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyi zachoduiey oznaymuią tem Edyktem małoletniemu Władysławowi a właściwie iego oycu JW. Xaweremu hrabi Branickiemu, że Pan Marcialis Rychard i kompania w Warszawie mieszkaiący w sprawie przeciw massie kredalney zmarłego Kazimierza Xcia Sapiehy o 300 *czer. zł. c. s. c. u sądow tych względem zastępowania prożbę podali i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.*

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie oni zostaią, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduią się, im patrona tuteyszego Ur. Ratynskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukonczony zostanie; oni przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się, ażeby wczasie przyzwoitym to iest w 90 *dniach sami się stawili, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przesłali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych srzódków prawa używali, które do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzą, gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisac byli winni. Dan w Lublinie dnia* 17. *Lutego* 1802.

Gołaszewski.

Purtscher.

Gruszecki.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.

Sahaneck.

Z strony Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa wszystkim komu o tem wiedzieć należy wiadomo czyni się, iż Jozef Fuchs kupiec mieszczanin tuteyszy w dniu 4tym Miesiąca Maia r. 1801 tu w Krakowie zmarł. — Wszystkim przeto, którzy do dziedzictwa po śmierci tegoż zostałego prawo iakowe mieć rozumieią ninieyszemi zaleca się, ażeby deklaracye swoie (czyli dziedzictwo pomienione bez lub z dobrodzieystwem prawa i inwentarza obiąć, albo raczey iego zrzec się chcą) aż do dnia 29 Maia 1802 godziny 10 ranney iako czasu do pertraktacyi przeznaczonego, tuteyszemu Magistratowi tym pewniey podali, gdyż inaczey spadek takowy na wzwyż rzeczonym dniu odzywaiącym i legitimuiącym się przyznany i wydany będzie. — Dan w Krakowie 29 Kwietnia 1802.

W Słabości JW. Prezesa.
M, Wohlmann.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecz: Krakowa.
Kozłowski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey Edyktem ninieyszym wiadomo czynią: że gdy dobra Wysoczyna i Trochowszczyzna do massy krydalney Wysockiego należące na dniu 11 Grudnia 1801 roku, iako na drugim terminie licytacyi, kupca nie miały, też dobra znowu na trzecim terminie na dzień 30 Czerwca r. b. o godzinie 9 zrana wyznaczonym na sprzedaż przez licytacyą publiczną podane będą, a to pod warunkami w przeszłych Edyktach wyrażonemi. Ktokolwiek dóbr tych kupnem sobie nabyać życzy, ma się na dniu i o godzinie wyżey wyznaczoney w C. K. sądach tuteyszych przed kommissyą do licytacyi wyznaczoną stawić. Wolno nareszcie iest każdemu akt detaxacyi dóbr tych i warunki licytacyi w tuteyszey registraturze sądowey przeyźrzyć sobie.

Prócz tego i wierzyciele na dobrach tych zabespieczeni, ażeby nie oczekuiąc osobnego wezwania, na dniu wyżey wyznaczonym stanęli Edyktem ninieyszym wzywaią, się z tym dodatkiem: że owi, którzy się w przeciągu powyżey oznaczonego terminu nie zgłoszą, ani przeciwko kupuiącemu czyli obeymuiącemu te dobra, ani też do dóbr samych żadnego już prawa mieć nie będą, ale swey satysfakcyi z summy za sprzedaż wynikaiącey lub z innego maiątku dłużnika swego, to iest z massy krydalney poszukiwać muszą. W Krakowie dnia 10 Kwietnia 1802.

Józef de Nikorowicz.
Józef de Cronenfels.
Brzorad.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey.
Staupenski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Gallicyi Zachodniey oznaymuią tem Edyktem Pani Jadwidze Rabczeński: że Pani Agneszka Rathowa u Sądow tych — o powrocenie rzeczy do sprzedania iey powierzonych, lub o zapłacenie za nie kwoty 125 ryń: 26 kr.— żałobę na nią podała, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosiła.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości, gdzie ona zostaie, lub czy w cale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, oneyże Pani Jadwidze Rabczeński adwokata tuteyszego P. Bronickiego, z iey szkodą i iey kosztem zastępcą postanowiły, z którym procest en stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się, i ukończony będzie; ona przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się, ażeby w przeciągu 90 dni sama stanęła albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tuteyszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samaby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać winna była.

Jozef de Nikorowicz.
Józef de Kronenfels.
Brzorad.

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie dnia 3 Kwietnia 1802 roku.
Slaupenski.